

Dr. Tóth Béla
a kémia tudomány kandidátusa

*1920-ban született Nagyecsedben.
Vegyésmérnöki oklevelét 1942-ben szerezte, száma: 198.*

1992-ben arany oklevelet, 2002-ben gyémánt oklevelet kapott.

Hosszú és eredményekben gazdag mérnöki pályáját az iparban töltötte. 1948-ban tért haza majd három évi hadifogság után. Az újrakezdés színhelye a Pécsi Bőrgyár volt., ahol laborvezetőként dolgozott. Ugyanitt vegyésmérnöki tudását tímársegédi oklevél megszerzésével bővítette. 1949-ben részt vett Újpesten az Első Magyar Cserzőanyaggyár kutatási munkáiban, majd később ennek a gyárnak lett a műszaki vezetője. Tagja volt a Csepelen felépítendő új, korszerű SYTAN Vegyi anyaggyár tervező bizottságának. Az 1950-ben felépült új Csepeli Cserzőanyaggyárban folytatta működését a bőrgyártási segéd- és cserzőanyagok előállításában, mint főmérnök, majd műszaki igazgató. Ebben a beosztásban megvalósította a Csepeli Papírgyár melléktermékének, a szulfidlúgnak hazai hasznosítását. Iparszervező tevékenysége során kezdettől fogva részt vett a BCBTE munkájában mint a választmány illetve az elnökség tagja. A Bőr és Cipőtechnikai szaklapnak 1955- óta szerkesztőbizottsági tagja. Ezen kívül a MTESZ Tudomány és Technikatörténeti Bizottságnak tagja, valamint a Magyar Kémikusok Egyesülete Nyugdíjas Körének örökös elnöke. Az iparban szerzett tapasztalatait és téziseit sikeresen megvédett kandidátusi disszertációjába foglalta össze. 17 elfogadott szabadalom társtulajdonosa. 1981 végén vonult nyugállományba. Volt munkahelyén még sokáig számítottak értékes tanácsaira és tapasztalataira.

Munkássága elismeréseként három alkalommal kapta meg a Könnyűipar Kiváló Dolgozója kitüntetést, a BCBTE Műszaki Kultúráért elismerésben, valamint MTESZ Emlékéremben részesült. A Magyar Minisztertanács Kiváló Munkáért kitüntetéssel, az Elnöki Tanács Munka Érdemrenddel tüntette ki.

Az Egyetem Tanácsa gyémántdiploma adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.